

Resten af sine Dage. Det er imidlertid ikke en Sag, der bør forblive et Døgnspørgsmaal her i København, det er en meget alvorlig Sag, det drejer sig om. Birkedommer Sylow har tidligere været Genstand for megen Kritik her i dette Ting, og jeg synes, der er alvorlig Grund for mig og hele Tinget til at spørge den højtærede Justitsminister, hvilken Opfattelse han har af denne Sag. Forudsat at Birkedommer Sylow har tilstaaet, at han har pryglet en Arrestant — jeg ser bort fra det grove Udtryk, han benytter —, saa er det jo almindelig Bøllemaner. Det er ikke en Dommer, der bliver ophidset og tager en Arrestant i Kraven og rusker ham, nej, det er et rent Bølleslag, den Mand har faaet, og den vedkommende, der udtaler det, jeg før nævnde, giver Udtryk for en Opfattelse, som kun besjæler de daarligste Elementer i vort Samfund.

Nu vidé ærede Medlemmer, at Højre i sin Tid var meget ivrigt i at forlange, at Venstres Regering og Venstre skulde kræve af to kongevalgte Medlemmer af Landstinget, at de nedlagde deres Mandat. Det var, sagde man, en Skam og en Skændsel, at en Mand som Sagfører Hansen fra Kolding skulde være Medlem af Landstinget, og en ikke mindre Skændsel, at Pastor Bjerre skulde være det. Det Parti, hvortil jeg hører, mente, at disse Personers Adfærd ikke var uangribelig; men stærkest i den Kritik, der fremførtes overfor de to Mænd, var Højrepressen. Den forlangte, at de skulde nedlægge deres Stilling som Landstingsmænd, og at Regeringen og Regeringspartiet skulde tvinge dem dertil, hvis de ikke vilde. De nedlagde ogsaa deres Mandater under Trykket af den offentlige Mening. De Anklager, der bleve anførte mod disse to Mænd, vare efter min Opfattelse ikke paa langt nær saa graverende som den Anklage der rettes mod Birkedommer Sylow og er bleven rettet mod ham gennem flere Aar. Den ene af de to Mænd blev sigtet for formentlig Misbrug af betroede Midler, den anden for et Forhold, som vel ikke var strafbart, men dog et saadant, at det med god Villie kunde forudsættes, at han ikke kunde forene sin Optræden med at være Medlem af Landstinget. Men her er en Mand, der i sin Dommerstilling, i sin Magtstilling, har misbrugt sin Myndighed paa det groveste; her er en Mand, der har handlet med Menneskeliv og med Menneskeskæbner, og en Mand, der har forbrudt sig saa groveligen, som nogen Mand kan forbyrde sig. Højre, der her i Landet har

været det ivrigste til at kræve Udrensning i det offentlige Liv, maa nu forlange, at denne Mand fralægger sig kort og klart, at han har pryglet den paagældende Arrestant, og fralægger sig, at han har gjort sig skyldig i den Række oprørende Handlinger overfor Arrestanter, som bl. a. ere paatalte her i Tinget af tidligere Justitsminister Høgsbro, eller ogsaa maa Højre sige til denne Mand: Du maa gaa! Højres Bestyrelse, Højres Folkerepræsentanter, Højres Landstingsmænd maa sige: Vi kunne ikke være bekendte at have siddende i vor Midte en Mand, der ikke alene har slaaet en værgeløs Mand og pryglet ham, men som oven i Købet praler dermed.

Birkedommer Sylows Rettergang, da han rejste rundt omkring i Landet som Kommissionsdommer, har, som jeg nævnde før, været Genstand for en meget alvorlig Kritik. Jeg skal minde om, at en af dem, der have rettet en alvorlig Kritik mod ham og hans Fremgangsmaade, var afdøde Finansminister Lassen. Han har i sit Blad „Aalborg Amtstidende“ i sin Tid fremsat en Beskyldning mod Birkedommer Sylow, som denne ikke paa nogen Maade har forsøgt at afkræfte, gaaende ud paa, at han har anvendt Tortur overfor de arreterede og overfor Folk, der senere viste sig at være uskyldige. Senere fremkom her i Tinget, det var den 16. November 1896, daværende Rigsdagsmand Høgsbro med et Angreb paa Sylow, hvori han fremsatte en Række meget alvorlige Klager mod ham. I sin Tale ved den paagældende Lejlighed fremhævede han, hvorledes man har lokket og truet Arrestanterne, hvorledes Sylows Betjente have været nærgaaende mod de kvindelige Arrestanter, hvorledes en Mand har været underkastet Tortur, og Høgsbro anførte bl. a. som et særligt betegnende og grelt Eksempel, at man, for at faa en Arrestant til at tilstaa, foregav for ham, at hans Hustru og Børn vare i Fængsel, og at Hustruen havde tilstaaet, og at Barnet var sygt og havde det meget daarligt; man lod et Barn komme ind i Nærheden af den Celle, hvori den paagældende Arrestant sad; dette Barn skreg, og disse Skrig skulde høres af Arrestanten, for at han skulde blive mør. Jeg har haft Lejlighed til at følge Hr. Sylows Kampagne mod de ulykkelige derovre i Jylland. Jeg var paa det Tidspunkt, da han for hærgende omkring i Jylland, Medarbejder ved „Demokraten“ i Aarhus, og jeg har ogsaa haft Lejlighed til at tale med adskillige af disse Arrestanter og hans Betjente, og jeg maa sige: Som Herren er, saa følge hans